

**„ ZABURZENIA WIĘZI, DEPRESJA, ...-
PSYCHOLOGICZNE SKUTKI
KRZYWDZENIA DZIECKA”**

KARINA OWSIANKO

PSYCHOLOG, PEDAGOG RESOCJALIZACYJNY

DZIECKO KRZYWDZONE

Zamknij się!

Ty gówniarzu, ty
gnoju, ty debilu, ty
szmato

Już Cię nie
kocham

Uspokój się
albo
pożałujesz, że
się urodziłeś

Matka bije 3-letnie
dziecko za to że nie
chce jeść

Matka dusiła
smyczą swoje
dziecko

Wstrętny
bachor !!!

Nie przesadzaj,
przecież nic się
nie stało

DZIECKO KRZYWDZONE TO TAKIE, KTÓRE DOZNAJE UCZUCIA CIERPIENIA Z POWODU NIEWŁAŚCIWEGO ZACHOWANIA INNYCH OSÓB (GŁÓWNIEM RODZICÓW I OPIEKUNÓW) W STOSUNKU DO NIEGO, A PRZY TYM DOZNAJE ONO POCZUCIA NIESPRAWIEDLIWOŚCI I BEZSILNOŚCI WOBEC TEGO ZACHOWANIA I TYCH OSÓB

Krzywdzenie
fizyczne

Krzywdzenie
emocjonalne

Seksualne
wykorzystywanie

Zaniedbywanie

Bullying

ALICE MILLER „BUNT CIAŁA”

„Kiedy dziecko przychodzi na świat, potrzebuje miłości rodziców, to znaczy uwagi, opieki, życzliwości, pielęgnacji i bliskiego kontaktu.(...) im mniej dziecko otrzymało miłości, im bardziej było odrzucone i maltretowane pod pozorem wychowania, tym później trudniej otrzymać mu od innych ludzi miłość, której kiedyś odmówili mu rodzice” (Miller, 2006, str. 13)

KONSEKWENCJE KRZYWDZENIA DZIECKA- BEZPOŚREDNIE

Regresja w zachowaniu: płacz, ucieczka, w formie agresji – niszczenie przedmiotów, bicie, kopanie lub też poprzez zahamowanie aktywności ruchowej – zamarcie, znieruchomienie, stupor

Sfera emocjonalna- chwiejność, obniżenie samooceny, wzmożona czujność i nieufność wobec otoczenia

Konsekwencje społeczne- odmowa kontaktów z innymi, dystans i niechęć do nawiązywania relacji interpersonalnych

SKUTKI DŁUGOTRWAŁEJ TRAUMY

Zaburzenia prawidłowego rozwoju dziecka

Trudności w nauce

Trudności w zdobywaniu niezbędnych
życiowo kompetencji

DŁUGOTRWAŁE KONSEKWENCJE PRZEŻYTEGO URAZU DLA DALSZEGO ŻYCIA

Niskie poczucie własnej wartości- przekonanie o własnej niepełnowartościowości i wadach

Nieufność, lęk i dystans wobec innych

Skrajnie negatywny stosunek do własnego ciała- samookaleczanie, drakońskie diety

Zaburzenia psychiczne- tendencja do uzależnień od środków psychoaktywnych, depresja, zaburzenia lękowe, osobowość typu borderline

Zakłócenia w zakresie regulacji emocji, zaburzenia w określaniu własnej tożsamości, tendencja do zachowań agresywnych spowodowane brakiem przywiązania bezpiecznego lub jakiegokolwiek więzi

Skomplikowana relacja intymna i konfliktowa, problemy w osiągnięciu satysfakcjonującego współżycia w partnerstwie i małżeństwie

Brak jasnej tożsamości seksualnej jako konsekwencja wykorzystywania seksualnego

Przetrwałe dziecięce pragnienie związku z dorosłą osobą jako niezaspokojona potrzeba relacji z osobą dorosłą w dzieciństwie

NIEPRAWIDŁOWE ZACHOWANIA RODZICÓW/OPIEKUNÓW WOBEC DZIECKA WPŁYWAJĄ NA PÓŹNIEJSZE JEGO TRUDNOŚCI W FUNKCJONOWANIU W ROLI RODZICA:

Nieumiejętność zaspokajania własnych potrzeb w akceptowalny społecznie sposób

Trudności w uświadamianiu i kontrolowaniu własnych emocji

Trudności w świadomym i dobrowolnym przyjęciu na siebie odpowiedzialności za własne dzieci

Nieumiejętność podejmowania decyzji jako konsekwencja skrajnej zależności

Trudności z odroczeniem gratyfikacji

PODSUMOWANIE

Pozostawanie w sytuacji chronicznego stresu (patologia rodzinna, bullying rówieśniczy, wykluczenie społeczne) pełni funkcję formy, nadającej kształt tożsamości dziecka – wpływa na powstawanie wielu nieprawidłowości w tym zakresie (Badura-Madej, Mesterhazy, 2000; Herman, 2004; Miller, 2006).

Podstawową cechą łączącą ofiary przemocy w dzieciństwie jest ich niskie poczucie własnej wartości, nieufność, lęk i dystans wobec innych. Osoby, które w dzieciństwie doznały przemocy fizycznej czy seksualnej często przejawiają skrajnie negatywny stosunek do własnego ciała. Cierpienie usunięte za pomocą mechanizmów obronnych poza obszar świadomy może dawać o sobie znać w postaci chorób i zaburzeń.

Relacja intymna człowieka, który przeżył dużych rozmiarów traumę w dzieciństwie może być relacją skomplikowaną i konfliktową. Analiza mechanizmów odpowiedzialnych za nieudane relacje intymne osób noszących w sobie traumę dzieciństwa wskazuje na tendencje do poniżania siebie, idealizowania partnera, trudności z ustalaniem adekwatnych granic w związku, podatność na wchodzenie w rolę ofiary.

Ogromną trudnością w podjęciu roli rodzicielskiej, realizowaniu kolejnych zadań rozwojowych jest podwójne Ja, dwójmyślenie oraz bagaż emocji negatywnych (Jona, 1997; Herman, 2004).

REAGUJ, MASZ PRAWO

W Polsce od 2010r. obowiązuje całkowity zakaz bicia dzieci.

Zakaz bicia dzieci to także zakaz dawania klapsów.

Jeśli widzisz przemoc, a nie reagujesz jesteś jej również winna/y.
(zaniechanie jest już karalne)

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

K. Owsianko